

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Petruș Andrei †

La slujba de înmormântare s-a aflat și prof. dr. Dumitru V. Marin care a rostit următorul cuvânt omagial:

Toți acei care am venit aici petrecem pe ultimul drum un om care a făcut multă și deosebită cinste județului Vaslui.

Am parcurs triste momente atunci când i-am petrecut către nemurire pe Adi Tudose, Val Andriescu, Ion Gh. Pricop care se odihnesc în lut de câțiva ani și credinciosul ps. episcop Ioachim Mareș toți rămân reprezentanți de seamă ai unei culturi născânde și în județul Vaslui, colaboratori de seamă ai revistei MCR printre cei 1200 din toată lumea.

Petruș a fost demn de aripa geniului; el care a purtat o bătălie neostoită cu cuvântul românesc încercând să ajungă la esența poetică reprezentativă.

Pe scurt Petruș a fost un mare poet dar și scriitor, exeget, jurnalist.

Mărturie stau cei peste 50 de ani de cultură vasluiană la care am contribuit fiecare după puterile noastre.

În bătălia aceasta pe tărâmul ideilor a fost alături de el dna prof. Andrei, „jumătatea sa mai bună”. Mulțumim doamnă ...

Un nume mare, deci, de purtat ca emblemă tot de comuna Puiești, mun. Bârlad, jud. Vaslui, de toată țara.

Zecile de volume publicate trebuie să-i asigure un loc nu numai în biblioteci ci și într-o istorie culturală unde s-a afirmat cu pregnanță.

Multe sunt neputințele omenești dar în fața morții nemiloase n-a rezistat nimeni.

Regenerarea noastră spirituală depinde de alte minți înzestrate care să-i ia locul lui și altora (care să-i ia locul sau nu).

Cu inima deosebit de grea pentru această mare pierdere vă îndemn să nu-l uitați pe omul poet nici opera lui pe care v-a dăruit-o fără vreun fel de sarcini în această mare trecere.

Adio Petruș: de azi te mai putem îmbrățișa doar cu gândul.
(Născut pe 1 iunie 1946 a murit pe 30 ianuarie.)

Stimate Doamnă
Prof. dr. Dumitru V. Marin,
am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 9

/Publicitate pag. 11

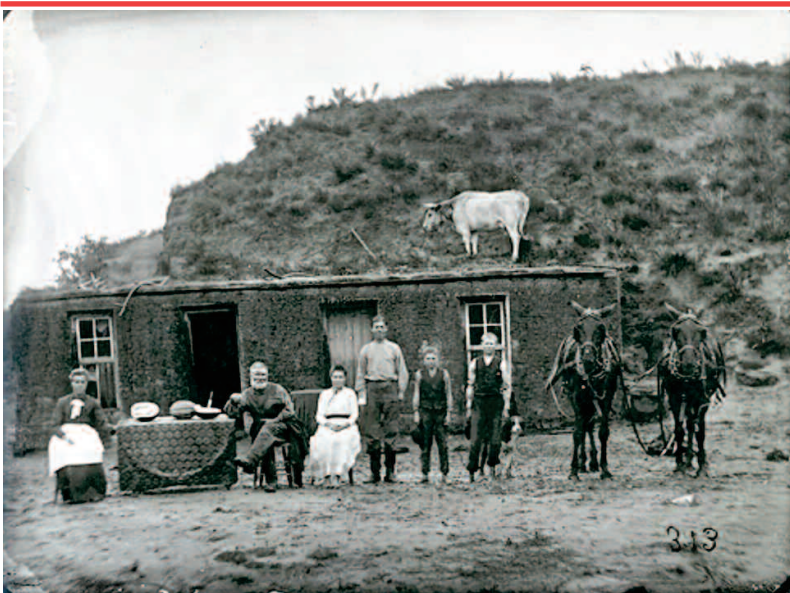
ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Salvați din infern - 1945

(sursa foto: Quora.com)

Gertie pe acoperiș-Solomon Butcher (1886)

(sursa foto: Quora.com: foto credit Solomon Butcher (1886))

Berlin, 1910

(sursa foto: Quora.com)

Matei Vișniec – teatrul ca formă de conștiință

(continuare din numărul trecut)

Între 1988 și 1989 locuiește la Londra, unde lucrează ca jurnalist la Secția Română a BBC și scrie piesa „The Pit” (Groapa), în limba engleză. Revine apoi la Paris, unde începe studii doctorale, beneficiind de o bursă de doi ani. Obține diploma DEA, cu un studiu despre rezistența culturală în Europa de Est sub regimurile comuniste, dar renunță ulterior la finalizarea doctoratului pentru a se dedica exclusiv teatrului și jurnalismului. Devine redactor la Radio France Internationale (RFI), experiență care va influența tematic opera sa, sensibilă la violența istoriei recente și la dramele lumii contemporane.

Piese sale, izvorâte din experiența unui scriitor care a trăit sub presiunea cenzurii, configurează un univers uman al celor vulnerabili, al indivizilor confrunțați cu frica, renunțarea și compromisurile existențiale. Dramaturgul însuși mărturisea: „Am trăit într-o lume de învinși și am învățat să descifrez angoasele acestora, stratagemile lor pentru a supraviețui, sufletul lor obosit. Am fost totdeauna mai fascinat de învinși decât de învingători”. Textele sale explorează, astfel, o tipologie a fricii ca stare fundamentală a omului contemporan.

După 1990, piesele sale sunt montate frecvent și în România. În 1996, Teatrul Național din Timișoara îi dedică un amplu festival de autor. De-a lungul timpului, textele sale sunt jucate pe numeroase scene internaționale și prezentate în cadrul unor festivaluri importante, între care Avignon, Edinburgh, Bonn sau Teheran. De asemenea, este invitat constant la conferințe și dezbateri dedicate rezistenței culturale și literaturii ca spațiu al libertății, în numeroase instituții și centre culturale din lume.

Activitatea sa a fost răsplătită cu numeroase distincții, printre care Premiul Academiei Române, precum și Premiul pentru întreaga activitate acordat de UNITER în 2015. În Franța a primit, printre altele, Premiul european al Societății Autorilor și Compozitorilor Dramatici (SACD) și Premiul de literatură europeană Jean Monnet (2016) pentru romanul „Negustorul de începuturi de roman”.

Într-o epocă în care limbajul este adesea golit de sens, iar ideologiile revin sub forme seducătoare, vocea lui Matei Vișniec rămâne un exercițiu de luciditate și responsabilitate morală. Textele sale nu oferă confort și nu promit salvări facile, ci invită la discernământ și asumare. Situată între culturi, genuri și experiențe istorice, opera sa continuă să funcționeze ca o formă activă de memorie și vigilență, refuzând complicitatea cu uitarea și indiferența. În fața absurdului contemporan, Vișniec nu propune o evadare, ci o confruntare necesară cu oglinda propriei conștiințe.

Bibliotecar Luciana Macovei, BJVS

Bibliografie:

Simbol și sugestie în teatrul lui Matei Vișniec : (Caii la fereastră, Păianjenul în rană, Sufleorul fricii, Ușa, Angajare de clovn). Maria-Magdalena Sirbu. Iași: PIM, 2016. Opera dramatică. Matei Vișniec; ed. îngrijită și pref. de Ion Bogdan Lefter. București: Cartea Românească, 2017. Dicționarul esențial al scriitorilor români. Coordonatori: Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu. București: Albatros, 2000.

Consiliul Județean Vaslui | Muzeul „Vasile Pârvan” Bârlad | Consiliul Județean Bacău | Complexul Muzeal de Științele Naturii „Ion Borcea” Bacău | Muzeul Cinegetic al Carpaților Posada

Vă invităm la vernisajul expoziției de trofee cinegetice și animale naturalizate
ÎN UMBRA CARPAȚILOR ROMÂNEȘTI.
 ce va avea loc sâmbătă, 7 februarie 2026, ora 11.00,
 la sediul muzeului din str. Republicii nr. 235.

Prezintă:
Dr. Gurău Gabriela, Complexul Muzeal de Științele Naturii „Ion Borcea” Bacău

**Cei care nu au făcut-o încă,
 puteți trimite materiale
 pentru revista MCR.
 În curând vom reveni cu amănunte.**

WWW ♦ TVV ♦ RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopole și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA...**DE LA COTUL DONULUI**

(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)

Război - dragoste - tragedie - istorie - viață

Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

D. SUFERINȚE, SUFERINȚE, SUFERINȚE**28. Cu sufletul schilodit/Evocarea lui M. Poede**

R: Tatăl unde era? Erau și ceilalți copii? Erau mai mici sau mai mari decât dumneata?

M.P.: Tata era acasă. Eu sunt cel mai mare dintre frați.

R: Data trecută mi-ai povestit cum a fost împușcat un neamț. Apăruse din bucătărie cu mâinile sus.

M.P.: La noi în ogradă a fost împușcat.

Oamenii povestesc că l-a împușcat tata, dar astea-s prostii pe care le-au stârnit.

Rușii l-au împușcat. Și i-au mai pus și pistolul la ureche după cum le era obiceiul.

Mama a mers la rușii aceia să se plângă. Da, nu erau ruși, erau basarabeni că știau românește mai bine ca noi. Mama zicea că nu se mai duce acasă, că au lăsat mortul în curte. Atunci au trimis rușii doi băieți de aici și au pus mortul pe o scândură pe care o luaseră de pe carul nostru. L-au dus într-un pârau în spate și au făcut un mușuroi de pământ pe el. Dar l-au dezgropat câinii. I-au întins hainele pe cărare și l-au mâncat.

R: Copil fiind nu-ți era frică?

M.P.: Nu-mi era frică. Doar când treceau tancurile pământul se zguduia și mă țineam de stâlpii de telefon.

R: Treceau multe tancuri pe aici?

M.P.: Au trecut două sau trei zile, tancuri.

R: Au trecut prin Poieniști. Dar spre Vaslui sau Ivănești au trecut?

M.P.: Or fi fost, dar noi nu ne deplasăm de acasă. Doar prin împrejurimi.

R: Dar prin pădure ce-ai mai văzut când ai fost?

M.P.: Bunica era după pădurea asta din Fundu Văii. Mergeam la ei cu caru și vedeam nemți morți prin pădure. Erau împrăștiți prin pădure cum stau bostanii pe câmp când culegi popușoii.

R: Asta înseamnă sute de morți.

M.P.: Nu erau sute, poate în toată pădurea or fi fost. Eu am văzut vreo 20.

R: Și nu le lua nimeni armele, echipamentele?

M.P.: Le-au luat, le-au luat. Era un om aici, care era țigan. Mergea prin pădure și dacă găsea morți umflați și nu le putea dezbrăca vestoanele, le descheia haina și le dădea cu toaipa sub braț cum dai în cracul de copac. Îi tăia mâna și îi lua haina. Aici era o pădure mare, acum a fost tăiată. În pietrărie erau mulți morți.

R: Ai văzut cu ochii dumitale?

M.P.: Da, am văzut. Și mă gândesc cum scrie în cartea sfântă: că dacă umbli cu sabie, de sabie vei muri. O murit și el tot tăiat. Mai încoace, după război. Un om a tăiat țiganul.

R: Era un obicei să-i dezbrace de vestoane? Cadavrele erau hrană pentru câinii din sat?

M.P.: Nu era un obicei să dezbraci mortul, dar dacă așa era țiganul. Câinii din sat nu se duceau prin pădure. Dar erau pe la Obârșeni, pe Fundul Văii spre Draxeni și mai mulți nemți. Asta o spun cei care locuiesc pe acolo. eu nu i-am văzut pe aceia. Oamenii care mergeau vara pe câmp la prășit nu mai puteau suporta mirosul de hoit. Apoi oamenii din partea aceia au târâit morții în fundul văii, într-o râpă, au mers cu hârlețele și i-au acoperit. Nu avea cine să-i îngroape. Știu că cei din Fundul Văii au dezbrăcat trei morți pe care i-au îngropat așa. Aveau haine bune pe ei nemții. Soldații - și ai noștri și ai lor aveau câte o plăcuță ovală pe care era scris un număr. După aceea îl cunoșteau. Nu știu cum că acolo erau niște numere.

R: Dar umblau grupe de nemți, de români, de ruși care să îi identifice pe cei morți?

M.P.: Nu avea nimeni timp pentru așa ceva. După ce a trecut războiul a mai rămas aici câte un tanc, dar din cei care au trecut pe aici nu a mai rămas nimeni. A mai rămas un tanc aici și unul la Fundul Văii.

R: Copiii se jucau la tanc?

M.P.: Dar ce noi ne duceam acolo? Nu ne duceam. Ei au rămas să vadă dacă au mai rămas nemți ca să-i omoare.

R: Tancurile care erau defecte nu erau abandonate pe drum? Sau erau în bună stare? Dar cum trag cu tancurile ai văzut?

M.P.: Nu erau defecte. Erau bune. Dar n-am văzut cum trag. Cu tunul n-am văzut.

(continuare în numărul următor)

W

W

W

T

V

V

R

O

aparitii

tipografice...

ACADEMIA EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE, REPUBLICA MOLDOVA

**DIPLOMĂ
DE RECUNOȘTINȚĂ INSTITUȚIONALĂ**

Se acordă

TVVRO - Televiziunea Vaslui, România

în semn de apreciere și recunoștință pentru parteneriatul educațional, sprijinul constant și contribuția semnificativă la promovarea valorilor cooperării internaționale, inovației și calității în educație. Prin colaborarea fructuoasă cu Academia Educație fără Frontiere, ați susținut formarea unei rețele educaționale deschise și unite prin diversitate, orientată spre progres și dezvoltare durabilă.

Președinte
Academia Educație fără Frontiere
dr., conf. univ.
Victoria STRATAN

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

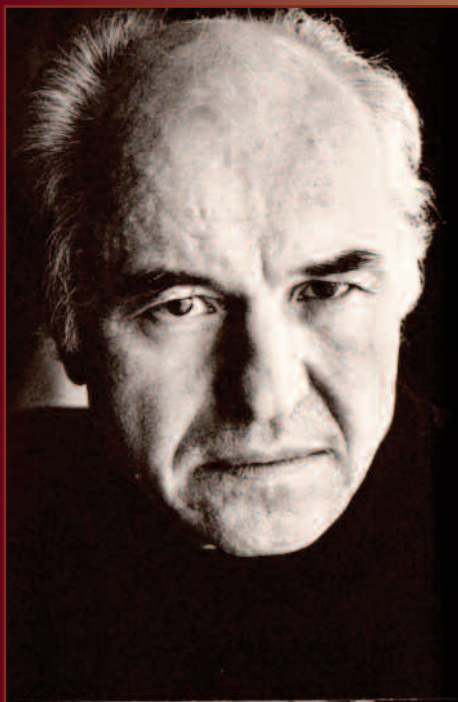
S-A STINS O STEA DE IDEI...

Poetul, scriitorul și ziaristul PETRU ANDREI s-a născut la 1 Iunie 1946 în localitatea Români, județul Neamț. Biblioteca din comuna natală îi poartă numele și este Cetățean de Onoare al acestei localități, al municipiului Bârlad și al comunei Puiești. În această din urmă comună a fost profesor, cititor de conștiințe și făuritor de năzuințe, iar cât a fost director a luptat pentru construirea Liceului agroindustrial. Domnul Petruș Andrei a scris 46 de cărți și este membru al USR, membru al Academiei Bârlădene și membru a multor cenacluri literare din Bârlad, Râmnicu Sărat, Galați, Bacău, Huși. Este prezent în antologii și dicționare, dar și în referințe critice de istorie literară. A primit multe premii, diplome și distincții la marile concursuri literare, fiind laureat al acestora. A scris prefețe și postfețe și a promovat mulți tineri cărora le-a fost mentor. Domnul Petru Andrei este una din vocile persuasive ale poeziei noastre contemporane, un crepuscul de miere care incită cititorii, iubit și admirat de elevi, colegi, subalterni și consăteni. Bunul Dumnezeu i-a dăruit acest talant, darul de a scrie, iar dumnealui l-a înmulțit propovăduind cuvântul lui Dumnezeu cu empatie față de semenii. A scris poezie clasică și proză, cărțile sale propovăduiesc adevărul, frumosul, dragostea față de țară și neam și credința în Bunul Dumnezeu, pe care îl rugăm să-l așeze în dreapta Sa pentru a scrie ode și osanale. „Cel ce scrie bine în limba română slujește România, slujește națiunea noastră” după cum menționa criticul și istoricul literar Eugen Simion. Domnul Petruș Andrei a stăpânit pe deplin prozodia cu o muzicalitate tainică și o imaginație bine temperată. A fost un remarcabil sonetist, oricând o voce distinctă, pentru dumnealui sonetul a fost eterna provocare. Domnul Petruș Andrei a făcut mărturisirea că se află în căutarea poeziei care să-i încununeze banchetul și ar fi descoperit el speciile care au sânge albastru, adică glosa și rondelul. „Nu avem încotro declarându-l Principe îl vom trata ca un membru al familiei regale” menționa criticul literar, domnul profesor Gruia Novac. Așa demonstrează meșteșugul de a mânuși cuvintele într-un exercițiu din care se vede măiestria, harul de a scrie, dar și știința de carte, acreditându-l ca poet consacrat. Cultura și limba se numără printre acele binefaceri care ne pot uni. Poezia lirică a domnului Petruș Andrei va trece peste timp, și generații vor gusta din trestia de miere. Criticii literari de notorietate susțin că din miere pare croită ființa umană a domnului Petruș Andrei. În relația umană, dar și în scris, a fost generos, sensibil, șarmant, echilibrat, înclinat spre armonie și frumusețe, scaldându-se în albia unui neoclasicism binefăcător. Aflându-se în mrejele zeiței Euterpe în permanență, cum deschidea ochii caligrafia versuri cu formă fixă. Acum i-a închis pe vecie, dar rămâne în inimile noastre cu un certificat de maestru al slovelor, părinte de cuvinte.

Ionel DORIN, membru UZPR

AUTORITATEA

EUGEN DOGA

Viața mea
așa cum a fost
să fie

Ce dragoste
pentru Dumnezeu
și multumiri
pentru Mașin
că ne am țigăle
gândarile
Eugen Doga
CARTIER PUBLICAR
14 sept 2022

AUTOGRAFELOR

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă

textul trebuie să respecte următoarele reguli:

- **textul trebuie trimis în format Word, editabil, de preferat cu caractere Times New Roman.**
- **numele fișierului Word este bine să conțină și numele dumneavoastră,**
- **la fel și pozele - de preferat format jpg.**
- **materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.**
- **vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.**

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

Cu drag, redacția.

Joi, 26 septembrie 1996 Anul I Nr. 1 39/96 300 lei

MERIDIAN
VASLUI - BÂRLAD

INDEPENDENT • IMPARTIAL

Telefoane pentru cititori:
31.29.23 • 41.94.94

ANUNȚ
În numerele următoare vom publica rapoartele de activitate ale unora dintre membrii UZPR.

HOROSCOPUL LUNII

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) Nu ești niciodată neglijat, ai mult noroc de prieteni buni.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Vă gândiți la o reperiere în afaceri dar trebuie să dați ca să primiți.</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Uitați toate vechile cunoștințe și marile probleme.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) Anul nou v-a adus echilibru în viață, schimbări ascendente.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) V-ați pus lucrurile în ordine și vă merg treburile din plin.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) An nou cu introspecții și multe promisiuni de evoluție spirituală.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Problemele nu se termină niciodată dacă te întorci înapoi.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Mici necazuri la început de an dar totul va fi bine cu un mic efort.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Ai lucruri importante de făcut în acest an. nu trebuie să eziți.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Lumina care se revarsă asupra ta îți aduce liniștea.</p>	<p>Vărsător (21 ian. - 20 feb.) Încercați o nouă etapă spirituală în viață.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) Nu dispera pentru micile pierderi, uită-te spre marile realizări.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

După data de ...

CRONICA AI

...cu Open AI

Local

Incendiu la un tren cu ~200 de pasageri lângă Vaslui – un tren a luat foc pe linie în apropiere de Roșiești; focul a fost stins de angajații CFR și nimeni nu a fost rănit.

Un adolescent de 19 ani reținut după ce a bătut o colegă la liceu în Huși – victima a fost lovită în cap.

Accidente și vreme severă în județ după 31 ianuarie – Vaslui și alte județe au fost afectate de un cod galben de ger emis de ANM.

Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Podul Înalt” Vaslui clarifică acuzațiile privind activitățile preventive – ISU răspunde publicării unor relatări eronate.

Plățile pentru alocația de stat, indemnizația de creștere a copilului și stimulentele de inserție pe ianuarie vor fi efectuate în avans – AJPIS Vaslui informează despre datele de plată.

Structura modului 3 al anului școlar 2025–2026 în Vaslui și vacanța mobilă de schi – modulul de cursuri continuă până pe 20 februarie, vacanța fiind programată între 23 februarie – 1 martie.

Două mașini s-au ciocnit pe dealul de la Solești – ambii șoferi au ajuns la spital (accident rutier raportat pe 1 februarie) – potrivit presei vasluiene.

Incendiu la un depozit de furaje provocat de un bec aprins – pompierii au intervenit pentru stingerea focului.

A plecat dintre noi un cetățean de onoare al Bârladului: Petruș Andrei **Primăria Vaslui va înlocui scena din centrul civic** – proiect local planificat.

Parcărilor cu plată din municipiul Vaslui au generat venituri de 200.000 lei – rapoarte financiare locale.

Consiliul Județean Vaslui face angajări prin transfer la cerere – anunț administrativ.

Autoturism în valoare de 100.000 lei, furat din Italia, reținut la Albița – poliția de frontieră intervine.

Județul Vaslui va găzdui o singură olimpiadă națională – calendar educațional național cu efect local.

Național

Un tânăr irlandez a murit după ce a fost înjunghiat în București – un bărbat irlandez în vârstă de aproximativ 20 de ani a murit după o altercație într-un apartament închiriat pe 31 ianuarie; suspectul a fost reținut preventiv.

România își intensifică supravegherea Mării Negre în perspectiva proiectului de gaz din Neptun Deep – autoritățile pregătesc sisteme avansate de monitorizare a zonei maritime pentru a sprijini extracția de gaze și securitatea energetică.

România promovează turismul la Chisinau International Tourism Fair (30 Ian – 1 Feb) – participare activă la expoziția de turism pentru atragerea vizitatorilor internaționali.

Rezultatele Loto pentru duminică, 1 februarie 2026: peste 22.000 de câștiguri și premii totale de aproape 2 milioane lei.

Modificări privind accesarea banilor europeni în agricultură au intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2026 – condiționări și criterii actualizate pentru fermieri.

Vreme și prognoze

Meteorologii au anunțat că după valul sever de ger vremea va fi mai schimbătoare și mai blândă în următoarele două săptămâni, iar temperaturile maxime vor deveni pozitive pe aproape întreg teritoriul țării.

Internațional

UE a desemnat oficial Garda Revoluționară Iraniană ca organizație teroristă, într-o decizie majoră privind politica externă și drepturile omului.

Prețurile aurului se prăbușesc după maxime istorice, reflectând volatilitatea piețelor din cauza tensiunilor geopolitice și incertitudinii economice.

Dmitri Medvedev laudă conducerea lui Trump, dar critică afirmațiile privind submarinele americane – o dinamică diplomatică neobișnuită între marile puteri.

Exporturile din Coreea de Sud au înregistrat cea mai rapidă creștere din ultimii patru ani, susținute de cererea pentru cipuri AI.

Carlyle Group acceptă să cumpere activele internaționale ale Lukoil, ca urmare a presiunilor sancțiunilor – un semn al schimbării proprietății energetice globale.

Prețurile petrolului au crescut cu 3%, atingând maxime pe cinci luni, pe fondul temerilor legate de un posibil atac asupra Iranului.

Repetiții finale pentru deschiderea Jocurilor Olimpice de Iarnă Milano-Cortina 2026, un eveniment sportiv global major.

Escaladarea războiului Rusia-Ucraina: atac cu rachete și drone peste infrastructura energetică a Ucrainei, criticate ca încălcări clare ale unui armistițiu cercetat de negocia

Filme din 2026 – deja lansate sau în cinematografe și producții anticipate pe parcursul anului (cu date indicativ orientative):

Supergirl – film DC Studios programat pentru 26 iunie 2026, cu Jason Momoa și Milly Alcock./

Moana – adaptare live-action Disney, continuarea francizei Moana.

The Odyssey – epicul regizat de Christopher Nolan, cu Matt Damon și Zendaya, lansat pe 17 iulie 2026.

Masters of the Universe – adaptare live-action He-Man planificată pentru 5 iunie 2026.

Crime 101 – thriller cu Chris Hemsworth și Mark Ruffalo (13 februarie 2026).

The Bride! – reinterpretare a poveștii Bride of Frankenstein (6 martie 2026).
Project Hail Mary – adaptare sci-fi cu Ryan Gosling (20 martie 2026).

Ready or Not 2: Here I Come – continuarea horror-comediei.

Mortal Kombat II – film inspirat din franciza de jocuri video (15 mai 2026).

Apex – film de acțiune cu Charlize Theron, pe Netflix.

The Mummy (2026) – remake horror al francizei clasice.

The Super Mario Galaxy Movie – animat, parte din franciza Mario.

The Mandalorian and Grogu – lungmetraj despre personajele din universul Star Wars.

Animal Friends – comedie de familie cu Ryan Reynolds și Jason Momoa.

Power Ballad – musical-comedy cu Havana Rose Liu și Nick Jonas.

Resident Evil – reboot al francizei horror (18 septembrie 2026).

Clayface – film horror-thriller bazat pe personajul DC Comics (11 septembrie 2026).

The Secret Agent – thriller politic disponibil acum pentru închiriere/purchase digital (și nominalizat pentru Oscar).

The Housemaid / The Housemaid's Secret – producție cu Sydney Sweeney, cu continuare planificată.

Alpha, Love & War, Don't Be Shy! – filme cu Alia Bhatt în diverse genuri în 2026.

Lansări cinema 2026 (confirmate):
Supergirl, The Odyssey, Masters of the Universe, Crime 101, The Bride!, Project Hail Mary, Mortal Kombat II, Ready or Not 2 Streaming / digitale:

The Secret Agent, Zootopia 2, Anaconda, Ella McCay, The Housemaid

**Filiala UZPR Vaslui
Organizează
Sărbătorile culturale Marin 85
Momentul final Marți 28 aprilie 2026:
- lansarea cărții
- simpozionul internațional
- spectacolul omagial**

Eminescu gazetar și analist politic

(continuare din numărul trecut)

În fapt, publicistica eminesciană întrunește un patrimoniu de 2.000 de pagini din cele 14.000 care reprezintă zestrea sa culturală adăpostită în arhivele Academiei Române. Ele au fost evaluate și interpretate curând după moartea poetului, printre exegeții cei mai exhaustivi în analiza lor au fost A.C. Cuza, Nicolae Iorga, Perpescius, G. Călinescu, Dimitrie Vatamaniuc și Constantin Noica. Concluzia generală a fost că Eminescu trebuie redat așa cum a fost, orice interpretare devine de prisos. De aici și suferința lui Constantin Noica care s-a îmbolnăvit de "eminescianită" pentru cele aproape 7.000 de pagini care se degradau în depozitele Academiei Române. Astăzi avem un "Corpus eminescianus" care cuprinde un număr de 521 de volume, împlinind astfel dorința lui Nicolae Iorga "nici un rând din creația lui Eminescu nu trebuie să rămână nepublicat".

Nu voi insista asupra exegezelor care s-au făcut de-a lungul timpului pentru că ele poartă amprenta subiectivismului exegetului și a epocii în care a fost elaborată. Așa de exemplu, liberalii nu l-au prețuit niciodată, deși au preluat la modul trunchiat multe din afirmațiile eminesciene. De altfel liberalii au fost ținta unor critici violente (partidul roșilor – cum îi numea poetul), pentru faptul că preluau modelele europene fără să țină cont de specificul național. Comuniștii, la rândul lor, au preluat latura militantist-internaționalistă împotriva exploatareii și sărăciei. Moderniștii și postmoderniștii au căutat să-i fragmenteze opera și gândirea, iar ultimii chiar să-i renege sau bagatelizeze viziunea asupra realităților politice. Așa se explică abordările de cele mai multe ori trunchiate, selectându-se din opera sa ceea ce convine ideologic și doctrinar.

S-a pus adesea întrebarea dacă Eminescu a dorit să construiască o doctrină sau un sistem filosofic. Un răspuns pertinent îl găsim la G. Călinescu "Eminescu nu intenționa să construiască un sistem filosofic propriu, ci doar un suport pe care să se înalțe o politică și o etică. Nu nutrea nici o aspirație pentru sine, ci numai pentru poporul din care făcea parte, fiind pentru acesta mai mult un experiment decât un individ". Cu toate acestea, un studiu atent poate descifra ușor doctrina naționalistă de pildă (deasupra tuturor intereselor este națiunea), sau doctrina autohtonistă (dez-

voltare pornind de la specificul național și în concordanță cu acesta). Așa se explică de ce în unele ediții sunt eludate complet unele capitole cum ar fi problema Basarabiei, sau problema evreiască.

Nu mai mult decât într-o ediție postdecembristă, intitulată "Mihai Eminescu, Publicistică, Referiri istorice și istoriografice" apărută la Chișinău, după ce noaptea comunistă încetase (Ed. Cartea moldovenească, 1990), sunt selectate doar 187 de titluri din cele 284 cunoscute. Facem precizarea că cele 284 de titluri cunoscute sunt cuprinse în singura ediție completă (Mihai Eminescu - Opera Politică - publicată în două volume de Ion Crețu în 1941 la Editura Cugetarea Georgescu Delafraș și republicată în 1999, într-o ediție îngrijită de Bucur Popescu și Petru Demetru Popescu), în care este redată întreaga publicistică eminesciană așa cum a fost ea, fără interpretări și comentarii. De altfel însuși G. Călinescu afirma legat de complexitatea operei politice; "nu-i nimic de făcut decât să fie reprodus în întregime". Temele abordate de Eminescu sunt extrem de variate, aproape că acoperă întreaga viață politică, economică, socială, culturală și spirituală ale timpului său. Între acestea dominante sunt; ideea națională, unitatea națională, relațiile internaționale, marile puteri ale timpului, pătura superpusă, aparatul birocratic (plebs scribax), soarta românilor din teritoriile istorice, românismul, soarta țărânului român etc. Sorginta lor se regăsește cu deosebire în faptul că Eminescu era într-un război continuu mai ales cu clasa politică, indiferent de ce orientare sau culoare politică pentru că, spunea el cu convingere; "greșelile în politică sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați și dezvoltarea unei țări întregi și se împiedică pentru zeci de ani înaintea viitorului ei".

Iată de ce Eminescu rămâne mereu actual. Iată de ce existența eminesciană trebuia maculată la modul cel mai oneros posibil de numeroșii săi dușmani, considerându-l un dezorientat în viața de zi cu zi, un om care trăia într-o mizerie pestilențială, se manifesta ca un frustrat bântuit de nemulțumiri, ceea ce, în opinia lor, ar justifica intransigența atitudinii sale în jurnalistică și în viața civică.

Valeriu Lupu

(continuare în numărul următor)

MEMORANDUL ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA – acțiune și represiune

(continuare din numărul trecut)

Situația românilor transilvăneni se complică în 1891, în condițiile în care a fost adoptată de către guvernul maghiar, o lege prin care să se intensifice procesul de maghiarizare, prin intermediul grădinițelor de copii. Politica de maghiarizare a fost criticată, nu numai de către români ci și de către reprezentanții celorlalte națiuni oprimate din Imperiul Austro-Ungar (sârbi, slovaci, cehi și croați). Aceștia, împreună cu românii au susținut în 1893, la Viena, convocarea unui Congres al naționalităților, care s-a ținut până la urmă în anul 1895, la Budapesta⁴. În organizarea și coordonarea acestui congres a fost implicat și viitorul episcop român din Transilvania, Vasile Mangra.

Imediat după promulgarea legii menționate, studenții bucureșteni au redactat un memoriu-protest, la care au răspuns în iulie 1891, printr-un contramemoriu, tinerii maghiari de la Budapesta. Împotriva celui din urmă s-a ridicat Aurel C. Popovici printr-un răspuns categoric, intitulat „Replica junimii academice române din Transilvania și Ungaria”; „Replica” avea să-i aducă autorului o condamnare de patru ani de închisoare. Acțiunea lui A.C. Popovici a avut o importanță extraordinară în evoluția mișcării naționale, deoarece preciza în cuvinte clare, necesitatea unirii tuturor românilor din toate provinciile istorice românești.

În condițiile în care acțiunea națională românească a avut ecou și în străinătate, în susținerea Memodandumului, au cerut convocarea unei Conferințe Naționale la Sibiu, în zilele de 21-22 ianuarie 1892, la care au participat 214 delegați. Conferința a fost prezidată de către Ioan Rațiu, datorită lipsei lui Vincețiu Babeș, și a decis înaintarea cât mai devreme a Memorandumului; este vorba de Conferința în urma căreia, Rațiu a devenit președinte al P.N.R., iar Vasile Lucaciu, secretar general.

A urmat o nouă consfătuire în 25-26 martie, pentru a se da o formă finală, actului național, hotărându-se cu această ocazie ca, delegația română să se deplaseze la Viena, la 28 mai, pentru a cere audiență la împărat. Vasile Lucaciu și Eugen Brote au fost delegați pentru a pregăti și organiza sosirea reprezentanților naționali la Viena. Decizia de înaintare neîntârziată a Memorandumului a fost luată la acea dată datorită aniversării a 25 de ani de la înfăptuirea statului dualist, și a împlinirii a 100 de ani de la Supplex-ul românesc, românii dorind să facă un bilanț al asupririi naționale pe care au dus-o cercurile conducătoare maghiare.

Memorandumul cuprindea o introducere în care prin argumente de ordin istoric, se arătau cauzele împotrivirii poporului român față de anexarea Transilvaniei la Ungaria, după care urma o critică virulentă la adresa politicii conducătorilor maghiari în problema națională. Erau analizate pe rând legea electorală, legea naționalităților, legile școlare, de presă și agrare. Era evidențiat de asemenea faptul că, aceste legi au fost adoptate fără consultarea românilor. Legea electorală avea caracter reacționar, în Transilvania, având cel mai ridicat cens; legile naționalităților, presei și învățământului aveau caractere șovin; se condamnau de asemenea nesfârșitele abuzuri săvârșite la adresa foștilor iobagi. Era făcut un aspru rechizitoriu la adresa politicii școlare. Se pretindeau drepturi echivalente pentru români, concordante cu aportul lor la dezvoltarea social-economică a țării. Memorandumul s-a preocupat de asemenea de problema țărânimii, fără a se preciza împărțirea pământurilor moșierești. Erau, de asemenea precizate abuzurile moșierilor și faptul că procesele de proprietate erau rezolvate, pe nedrept, în favoarea marilor proprietari funciari.

Mișcarea memorandistă a căpătat un veritabil caracter de masă, în condițiile în care, la Viena, la sfârșitul lui mai 1892, pe lângă fruntașii P.N.R., s-a prezentat și o delegație de peste 300 de intelectuali, negustori și meseriași din toate zonele Transilvaniei.⁵

Delegația care a însoțit Memorandumul, a fost primită cu multă răceală de cercurile conducătoare vieneze, însă a fost înconjurată cu multă simpatie de populația orașului, precum și de reprezentanții Partidului Social Creștin austriac. De asemenea, studențimea cehă, croată, sârbă, slovacă, s-a manifestat cu multă afecțiune față de români, solicitând conducătorilor împreului să accepte participarea alături de români, la audiența ce urma să aibă loc la împărat. În această atmosferă, într-un discurs ținut la o întrunire, Vasile Lucaciu a spus printre altele: „De vom pieri noi care am venit la Viena... nația noastră nu va pieri, pentru că acasă mai sunt două milioane două sute douăzeci și nouă de mii de români”⁶.

(continuare în numărul următor)

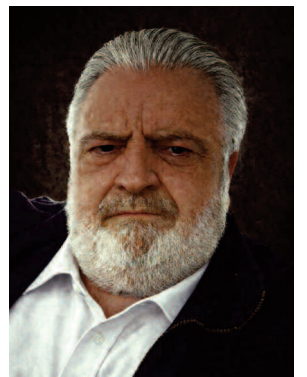
Realizat de: prof. BOTIȘ Mircea

Pr. BOTIȘ Radu

⁴ Ioan Gheorghiu - „Prelegeri de istorie modernă a României”, Fasc. I (1878-1888), Centrul de multiplicare a Universității București, 1972, pg. 50-52.

⁵ Valeriu Achim și Aurel Socolan - „Dr. Vasile Lucaciu, luptător pentru drepturile românilor și Unirea Transilvaniei cu România”, Baia Mare, 1968, pg.47.

⁶ Apud. Ștefan Pascu op. cit., pg.169.

A APĂRUT

EDITORIALE ... SI VIAȚĂ

Tipografic

DUMITRU V. MARIN (Prof. dr.)

editura dim

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

REFLECȚII DUPĂ ȘEDINȚĂ

Scriu aceste rânduri după ceva timp de la ședința Filialei Vaslui a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, de unde am plecat cu un soi de amărăciune încă neostoită.

Din capul locului spun că nu voi aduce reproșuri și nu voi lua partea cuiva. Poate ar fi mai bine să aștept ca incidentul să-și piardă relevanța, dar simt că trebuie să răspund la o întrebare care mi-a fost pusă înainte de a ne aduna într-o sală din clădirea denumită „Casa Sindicatelor”: „Ți-e frică de domnul Marin?”

Nu-mi este teamă de nimeni! De nimic! Totuși am o neliniște datorată faptului că în Filiala Vaslui a U.Z.P.R. se formează o prăpastie culturală, care va subrezi și va dăuna acestei asociații profesionale.

Dar să ne reamintim! Cu ceva timp în urmă am fost convocați la o activitate organizată de domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, președintele Filialei Vaslui a U.Z.P.R.. Activitatea s-a desfășurat în sala primitoare a Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul”, desigur, cu implicarea directorului acestei instituții de cultură și membru al filialei, într-o atmosferă caldă, care nu a ținut mult. Înainte de a începe activitatea, cineva a trecut pe la membrii filialei aflați în sală și a prezentat o propunere referitoare la modificarea și completarea denumirii filialei, prin adăugarea numelui profesorului dr. Dumitru V. Marin. Am fost printre cei care au semnat tabelul.

Nu pot afirma că nu am știut ce semnez. Nici nu neg că am avut unele nedumeriri, dar nu am rămas încremenit datorită acestora și am căutat să înțeleg.

Profesorul dr. Dumitru V. Marin a bifat un număr însemnat de ani în calendar. Din nefericire, sănătatea s-a deteriorat – aproape că nu mai vede, doar zărește. Cu toate acestea nu a fost încă atins de oboseala intelectului și dorește să mai valorifice din timpul rămas. La dânsul, pasiunea pentru cultură nu este condiționată de calendar. Încă este cum îl știu de mulți ani: riguros, harnic, ambițios, îndărătnic, neacomodat. Aceste însușiri sunt în mare măsură rezultatul

anilor de trudă pe tărâmul culturii, performanțelor profesionale, distincțiilor și recunoașterii naționale și în afara țării. Profesorul dr. Dumitru V. Marin ilustrează omul de cultură greu de dibuit astăzi în rândul „personajelor” care se autointitulează intelectuali, scriitori, formatori de opinie. Personal, mă bucur să-l știu în preajmă, cât va îngădui Creatorul.

L-am studiat, mai atent în ultimii ani. Suferă! Face evaluarea eforturilor sale și realizează că nu este apreciat pe măsură. Nu i se recunosc performanțele exemplare! Mai mult, unii oameni au continuat să-l rănească. Nu lovești un om bolnav! Îi este greu să conviețuiască cu asemenea zbcucium! Aș fi vrut să poată înțelege că nerecunoștința este specifică oamenilor. De fapt știe, dar acceptă greu! Nu ar fi singurul care, în ciuda performanțelor culturale, ar fi uitat, chiar de cei care i-au fost apropiați. Au existat personalitățile importante ale poporului nostru, care nu au fost așezate pe raftul de sus al istoriei. Nu va primi titlul de figură unică a ziariștilor profesioniști! Nici măcar titlul de cetățean de onoare al municipiului unde a trăit și muncit s-ar putea să nu i se acorde!

În acest hățis de gânduri și realități, profesorul dr. Dumitru V. Marin a mai găsit o modalitate de a asigura nemurirea realizărilor sale – să alătore numele său la denumirea Filialei Vaslui a U.Z.P.R..

Determinat de buna creștere și moderație în gândire, am considerat că profesorul dr. Dumitru V. Marin ar putea primi în dar acceptul pentru acest demers. Ca mine au gândit și alții, reprezentând majoritatea asociației, cel dintâi fiind chiar cel care a făcut propunerea.

Domnul profesor dr. Dumitru V. Marin se aștepta ca toți să-l înțeleagă, căci aproape toți au fost sprijiniți și încurajați de domnia sa, într-un fel sau altul, de-a lungul timpului. Ce nu a prevăzut domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, este că regulile democratice ale unor decizii luate în cadrul unei asociații (filiale) presupun posibilitatea exprimării unor opinii diferite, contradictorii. Și astfel au apărut două voturi împotriva, argumentate de faptul că în țară, desi există multe filiale care au luat numele unor personalități ale

neamului nostru, trecute în neființă, numai la Vaslui a fost alipit numele președintelui la denumirea filialei, ca și cum filiala a fost „confiscată”.

Ca să mă fac bine înțeles, reflecțiile mele nu se pretind a fi reprezentări ale adevărului absolut. De altfel nu era necesar a mai reflecta, dacă nu ar fi urmat un alt episod al confruntării de opinii. Se vede că și cele mai șlefuite minți se pot situa la extreme.

Deși propunerea a fost înaintată către Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, instituție care ar fi putut invoca eventuale suspiciuni de nelegalitate, până în prezent nu cunosc să se fi pronunțat o astfel de decizie. La drept vorbind, în statut nu este prevăzută o interdicție în acest sens, deci, ceea ce nu este interzis este permis.

Nutresc sentimente de admirație pentru combatanți, în a căror onestitate și inteligență cred, însă nu înțeleg de ce a fost nevoie de a adânci și lărgi prăpastia despre care vorbeam. Vom ajunge să ne așezăm unii într-o parte, încrezători în ideea de bine și considerând că putem oferi poate o ultimă răsplată celui care a înființat această filială, iar în cealaltă parte alții care să considere că se acordă în exces recompense de acest fel.

La ședința din 12 ianuarie 2026, când profesorul Dumitru V. Marin prezenta un succint raport de activitate, s-au utilizat funcțiile de înregistrare audio-video ale telefonului mobil, s-au spus vorbe grele, au fost manifestări iraționale, care ne depărtează de la profunzimea lucrurilor.

Nu sunt un priceput în ambalarea mesajelor, nu am intenționat să judec verdictul altora nici să justific propriul verdict, dar consider că rădăcina răului din cultură nu este în Filiala Vaslui a U.Z.P.R.. Cred că există un dezacord, care poate fi rezolvat, dacă nu de către noi și nici de structurile de conducere ale uniunii, atunci de generațiile viitoare ce sper să adopte o abordare precaută, să sesizeze complexitatea problemelor și să decidă dacă profesorul Dumitru V. Marin va rămâne o simplă și frumoasă amintire ori a avut o contribuție esențială în presa și cultura județeană!

Vasile Chelaru

WWW.TVV.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ARE MOȘ CRĂCIUN MOBIL?

Timi cel mai bun copil,
nu ca să se afle-n treabă,
ci-aproape plângând mă-ntreabă:
„Moș Crăciun are mobil?”

„Păi, de ce?” îi zic mirat.
De răspuns mă cam intrig:
„Și-a uitat căciula-n pat,
iar în nord e tare frig!”

„Nu-i nimic”, zâmbește Nicu,
lasă că i-o dă bunicu!”

Dumitru Ichim
Kitchener, Ontario

ADIO!

Aprindeți lumânări la căpătâi
Și gândul bun roștiți-l de iertare,
M-am stins așa cum stingi o lumânare,
Din flacăra ce-am fost, un vis rămâi.

Acum stă palid chipul nemișcat
Și-n jur suspine vin ca să mă cheme
Că-n altă lume m-am dus prea devreme
Și-n asta nu mai vine cel plecat.

Mai pâlpâie o candelă în gând
Și câte-o lacrimă mai cade-n palmă
Iar sufletul e ca o mare calmă
Cu râu amar în ea încet curgând.

De unde nu-s dureri, nici lacrimi nu-s,
Eu voi veghea într-una dintre stele
Și voi trimite gândurile mele
Că pentru voi o să mă rog de sus.

Iar de vă veți simți cuprinși de dor
Și vă înecă valul de suspine,
Ca să vă amintiți mereu de mine
Vă las, în versuri, nesecat izvor.

Ionel DORIN, membru UZPR

LEGEA CIRCULAȚIEI

„Nu conduci, dacă-ai băut!
Este lege și-i știut.”
De-aceea lui Moș Crăciun
lapte cald la geam îi pun.

„Așa e!”, zise mămica,
aranjându-mi păturica :
„Nu conduci, dacă-ai băut!
Este lege și-i știut!”

Din toți prima m-am trezit
să văd Moșu' de-a venit.
Și-a adus de toate, tiii...!
Fel de fel de jucării!

Cum le-o fi cărat azi noapte?
Făcu-i bine să-i las lapte.
De sub brad, pisica hoață
se tot linge pe mustață.

Toarce, fără să-aibe fus.
O întreb: „Ce ți-a adus?”
Da-i tristă, deoarece
n-a primit un șoarece.

Dumitru Ichim
Kitchener, Ontario

RONDELUL ȘPRITULUI

Să-i dăm cu șprițul până-n zori
Că doar n-o facem deseori,
Nu că n-am fi noi băutori
Da-i lipsă grea de sunători...

Măcar acum, de sărbători,
Primind cu drag colindători,
Să-i dăm cu șprițul până-n zori
Că doar n-o facem deseori...

Iar spre-a uita că, silitori,
Ai noștri bravi conducători
Fac doar erori după erori
De ne tot bagă în răcori

Să-i dăm cu șprițul până-n zori!...
Vasile LARCO – Iași

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu**Epigrame****CORUPTUL ZÂMBITOR**

Încătușat, ca vai de lume,
Murdar pozează infractorul,
Dar dânsul știe, azi, de glume,
Că-l limpezește... procurorul.

ROMÂNIA MEA DE BASM

În țara noastră-i greu păcatul
Și mă întreb, acum, oare,
Povestea asta cu furatul
A devenit... nemuritoare?

Any DRĂGOIANU

INSTANTANEU CONJUGAL

Ea tace și doar el vorbește,
Dorind-o-n pat, căci o iubește
Apoi, când pofta o să treacă
El n-o vorbi, ea n-o să tacă.

Vasile LARCO

OTIVAȚIE BAHICĂ

Întors acasă etilat,
Explică rar incoerent:
Azi barmanul n-a fost atent
Și a turnat... mai concentrat!

CONSTATARE

E clar că m-am maturizat,
Căci azi trei sferturi de Cotnari,
Nu-mi par, cam tot atât de mari
Ca-n vremea când m-am însurat.

Dumitru IVAS

VORBĂREȚILOR

Săturați de vorbă multă
Chinuiți ca la supliciu
Pentru cei care-l ascultă
Pauzele-s deliciu.

UNUI LITERAT RATAT

A scris mult, fără succes,
Și, când praful s-a ales
A pretins că-i ne-nțeles.

Victor IOSIF

ISUS ȘI TÂLHARI

Când lumea de păcate-și vede
Și răutăți din pricini varii
Să ne convingă-mi vine-a crede
C-au reușit mai mult tâlharii.

CA LA ȘAH

Regina-n turn cată Olimpul
Cu-n nebun ce-o face mat
Căci regele-i pe cal tot timpul
Și nici gând n-are de pat.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

MIREASA FECIOARĂ

Cu reproș, mirele-n pat,
I-a spus că l-a tras pe sfoară,
Dar mireasa i-a jurat
Că a fost și e fecioară!

Lică PAVEL

ALPI.IASI1.RO

Cornelia Ursu

La medic:
-Tensiunea e cam mare. Practicați sporturi periculoase?
-Uneori contrazic

colaboratori

Cel mai urât într-o relație este atunci când: unul din cei trei este gelos...

de la

UMOR

- Când dușmanii ne întorc spatele, le vedem adevărata față.
- Canibalul care mușcase un dușman conchise: e rău la suflet, dar bun la gust.
- A căzut o stea! A murit un dictator ori sa născut un rege?
- O viață de om e prea scurtă să ne iubim și mâncându-ne între noi, mai mult ne-o scurtăm.
- Felinarul ce arde al iubirii și al dragostei gaz - inima.
- Pește? Unul care din lacul prostituției a ajuns în undița poliției.
- Când visezi că mănânci ciolanul înseamnă că ai pus la treabă osul.
- Fusta? Una al că căreia viitor e a fi sau a nu fi?
- „Întortocheate mai sunt căile Domnului!” dar mai ales drumul bețivului spre casă.
- „Să revenim la oile noastre!” spuse popa și începu să blesteme oaia neagră care golise cutia milei
- Gelozia? Una ce moare când apune al iubirii... soare.
- Politică pe pâine: produs miraculos sandvici cu... os.
- Când un ales politician vorbește la bec evită-l, că-i zevzec.
- Preotul datornic conchise: iubește-ți aproapele când la el ai datorii.

Nicolae VIZITEU

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Sub semnul destinului

(continuare din numărul trecut)

Nu mi-a fost greu să ajung. Și totuși, în clipa în care am ajuns la frontieră, ceva din mine s-a frânt.

Pentru alții, poate, era un gest banal. Pentru mine, nu.

O frontieră pe pământurile... cum să spun? Aceleași țări. Sau ale unei țări rupte, ciopârțite, obligate să-și recunoască granițele acolo unde sufletul nu le acceptă.

Prezinți cartea de identitate sau pașaportul de trei ori, iar valiza îți este controlată de două ori, pe o distanță de doar douăzeci de metri. Am început să plâng și am continuat să plâng o mare parte din drum. Șoferul mi-a întins șervețele. Era pregătit. Nu eram singura.

I se părea firesc. Mi-a mărturisit că, deși face acest itinerar de trei-patru ori pe săptămână, de ani buni, simte de fiecare dată aceeași strângere de inimă.

Senzația de tristețe nu m-a părăsit nici când am ajuns la hotel. Singura mea bucurie a fost să descopăr, deși era iarnă, că nu departe se află un parc plin de arbori, asemenea unui colț de pădure, străbătut de un râuleț — acum înghețat, dar care primăvara trebuie să aducă o notă aparte.

Hotelul Muncii, rămas probabil dintr-o epocă de glorie, arăta la fel de bine și de luxos ca multe hoteluri din Franța. Plin de săli în care se organizau conferințe, festivaluri și tot felul de activități.

Ora 16. Începea să se lase seara. Poate n-ar fi fost rău să mănânc ceva. Vreo doi kilometri până la un fel de pizzerie. Am citit meniul cu atenție. Victorie! Puteai mânca și supă. Pentru o prăjitură, nu, dar puteai comanda clătite sau plăcintă cu brânză.

Când am revenit la hotel, aș fi vrut să privesc puțin la televizor, dar am fost dezamăgită. Câte canale erau? Câte se repetau? Aveam impresia că m-am întors cu patruzeci de ani în urmă. În fine, poate această impresie mă privește doar pe mine.

Am reușit să dorm trei ore. De-ajuns. Așa că m-am apucat de citit și de scris până la ora opt dimineața. Încă nu se luminase bine când am plecat să fac un tur printre arbori. Puteam merge pe alei, urmând pașii proaspeți, sau, mai bine zis, rămași de cu seară, pentru că în parc nu era nicio tipenie.

Faptul că eram singură îmi făcea bine. N-am ținut seama de alei; am luat-o iarăși de-a dreptul prin zăpadă. La ce mă gândeam oare în acele momente? La nimeni și la nimic. Respiram aerul dimineții, cu miros de zăpadă.

Când am revenit pe alei, am constatat cu surprindere că apăruseră cel puțin douăzeci de persoane. Nici nu-mi dădusem seama de prezența lor. Poate că am început să conștientizez realitatea abia când am văzut o doamnă alergând disperată după un câțel. Scăpase din lesă și îi era teamă că m-ar putea mușca.

Oare ce-i spunea? Vorbea în rusă.

M-am așezat în zăpadă și l-am așteptat cu mâna întinsă, ca și cum voiam să facem cunoștință. I-am vorbit în românește. A scheunat puțin, s-a apropiat, a luat bucata de zahăr din mâna mea... și s-a așezat alături.

A ajuns și stăpâna lui, acum cu pași parcă temători. S-a uitat când la mine, când la câine, apoi a izbucnit în râs și a spus ceva în rusă. Eu nu am râs. Am privit-o cu un aer de compasiune și i-am spus:

— Ar trebui să-i vorbiți în românește câinelui dumneavoastră. Sau nu știți că înțelege?

Și, zicându-i aceste cuvinte cu o voce calmă, care nu judeca, i-am întors spatele. Nu am auzit-o zicând niciun cuvânt, dar tăcerea ei mi-a făcut bine.

Peste această întâmplare nu puteam trece cu vederea. Câinii, în general, simt oamenii buni.

Era abia ora nouă. Am pornit spre pizzerie, deși nu credeam că este deschisă la o oră atât de matinală. Dar erau deja clienți care mâncau pizza! Eu de ce n-aș mânca o ciorbă? Câțiva de la mesele alăturate m-au privit uimiți. Probabil vedeau pentru prima dată pe cineva care începea ziua cu borș în loc de cafea. Și totuși, păreau să aibă vârsta mea. Desigur, erau și ei la festival.

Când eram copil, laptele era un lux. Plecam la muncă la câmp și începeam ziua cu mâncare „de rezistență”: ciorbă cu mămăligă.

Ora zece. Înapoi la hotel. Dar înainte de a intra, am luat-o din nou de-a dreptul printre arbori. Îmi intrase zăpadă în ghete. Aveam șosetele umede, dar asta îmi făcea un bine de nedescris.

Când eram copil, iarna mergeam la cărat lemne din pădure și ne intra zăpada în papuci. Când reveneam acasă, ne plângeam singuri de mila picioarelor înroșite și anchilozate de frig. Atunci nu aveam de ales. Acum... era un fel de nostalgie pentru un timp apus, cu tristețile, dar și cu bucuriile lui.

Aveam tot timpul din lume să mă pregătesc pentru festivitatea de premiere. M-am apucat de scris. Ce altceva aș fi putut face? Scrisul îmi face atât de bine. Pentru a mă pregăti, îmi sunt suficiente zece minute. Fără machiaj inutil, simplu, dar decent.

La ora 13:30 ajung în sală. Era ocupată mai mult de jumătate. Normal că toate privirile se îndreaptă spre ușă pentru a analiza noii veniți. Simt zeci de priviri, dar eu văd fără să văd. Nici nu știu dacă mi s-a răspuns la salut.

Trec prin fața mesei juriului. Nu cunosc pe nimeni, însă o recunosc din fotografiile pe vicepreședinta festivalului, doamna Veronica Simionica Hasnaș. Mă apropiez să o salut și să mă prezint, dar ezit o fracțiune de secundă. Mă privește întrebător.

O femeie de o frumusețe rară, cu păr bogat și ochi pătrunzători, îmbrăcată în verde. Rochia îi venea ca turnată, elegantă, oferindu-i un farmec aparte. Nu m-am putut abține să nu mă întreb dacă știe că verdele este considerat o culoare cu superstiții... cel puțin în teatru. Poate în festivalurile literare nu se ține cont de astfel de credințe.

După prezentare, caut un loc. Găsesc unul la margine, pe rândul al treilea. Poziția îmi convine, pentru că pot vedea bine totul, pot face poze și câteva înregistrări video. Nimeni nu mai este atent la mine.

Dar nu mi-a fost dat să rămân multă vreme pe acest loc! Cum de-am ajuns la masa juriului? Aici este foarte important de menționat! Încă o dată... mâna destinului.

La un moment dat mi-am auzit numele. Un tânăr, ținând în mână o listă, a întrebând cine este Viorica Câmpeanu. Am ridicat mâna în semn de prezență, fără să întorc capul, pentru că în același timp l-am văzut pe cel care s-a prezentat ca fiind președintele festivalului, domnul Trandafir Sîmpetru, venind direct spre mine. S-a prezentat politicos, mi-a luat mâna, ca într-o comedie romantică, și m-a condus la masa juriului.

Doi dintre membrii juriului nu au putut veni din cauza intemperiilor, așa cum, din păcate, nu a putut fi prezentă nici președinta juriului, doamna Doina Gurița. De ce tocmai eu am fost aleasă? Nu știu și, probabil, nici nu vreau să știu.

Sala este încăpătoare și frumos decorată. Pe masa juriului, zeci de trofee și un teanc de diplome. Nu știu exact cum funcționează un festival.

Voi fi atentă la tot: desfășurare, prezentare, organizare. Pentru că, dacă am venit de atât de departe, cu timp și bani cheltuiți, nu a fost doar pentru premiu. În tot ceea ce fac nu există niciodată un singur obiectiv.

Poziția în care mă aflam mă avantaja. Aveam o vedere de ansamblu asupra întregii săli și puteam observa emoția de pe fiecare chip. Chiar dacă aș fi fost în sală, cred că aș fi fost la fel de cuminte pe scaunul meu. E adevărat, mulți se cunoșteau între ei, dar văzând unele persoane care își roteau ochii ca niște giruete, ca să nu piardă nicio ocazie de a apărea într-o fotografie, nu m-a făcut doar să zâmbesc, ci să râd de una singură. Dar, iată, am avut șansa să mă găsesc și eu într-una dintre fotografiile de grup!

Sunt născută în România. Am locuit mulți ani în Ardeal, am plecat prin lume ca să pot munci, să-mi castig decent existența și astăzi trăiesc în Franța. Nu m-am mutat din mine însămi. Am rămas aceeași: venind dintr-un mediu modest, știind unde îmi este locul și, mai ales, știind ce vreau.

Poate de aceea, în sala aceea luminată, printre trofee, muzică și aplauze, nu m-am simțit nici străină, nici importantă. M-am simțit exact unde trebuia să fiu. Martor. Punte. Om.

Timpul nu-mi mai îngăduie amânări. Nu vreau ca viața să treacă pe lângă mine fără să lase urme. Vreau să construiesc. Să leg. Să duc mai departe cultura românească, dincolo de granițe, dincolo de frontierele care încă dor.

Iar ceea ce a urmat în acea sală — întâlniri, gesturi, priviri, hotărâri luate pe tăcute — avea să dea un alt sens drumului meu.

Dar despre toate acestea, în numărul viitor.

Viorica Câmpeanu Laurent
(Continuare în numărul următor.)

G. Leteanu - portretul prof. dr. D. V. Marin

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ALEXANDRU IOAN CUZA ÎN CONȘTIINȚA ROMÂNILOR

Anul acesta se împlinesc 206 ani, de la nașterea lui Alexandru-Ioan Cuza, la data de 20 martie 1820, într-o mahala a localității Bârlad. Părinții lui Alexandru Ioan Cuza, vornicul Ioan Cuza și Soltana Cozadini, de obârșie greco-italiană, i-au asigurat o copilărie fericită la moșia lor din localitatea Bârboși, județul Fălciu, care nu trebuie confundată cu localitatea Barboși din județul Galați. Alexandru Ioan Cuza și-a făcut studiile gimnaziale în orașul Iași, în cadrul pensionului lui Victor Quenin, desăvârșindu-și instruirea la Paris, unde a urmat liceul și apoi cursuri de medicină și de drept.

În perioada 1837-1840, Alexandru-Ioan Cuza a fost cadet în armată (aspirant în gradul de ofițer), în arma cavalerie. Apoi a lucrat în calitate de membru al Judecătorei Covurlui, însă în octombrie 1846 și-a dat demisia, participând alături de tinerii revoluționari români la pregătirea revoluției burghezo-democrate din martie 1848, în Moldova. A fost arestat împreună cu tatăl său, Ioan Cuza, cu Costache Negri, Vasile Alecsandri, precum și cu alți nouă revoluționari socotiți periculoși de către domnul Mihail Sturdza. Toți au fost transportați în câteva căruțe, la Galați, și imbarcați pe o corabie, pentru a fi trimiși la Constantinopol.

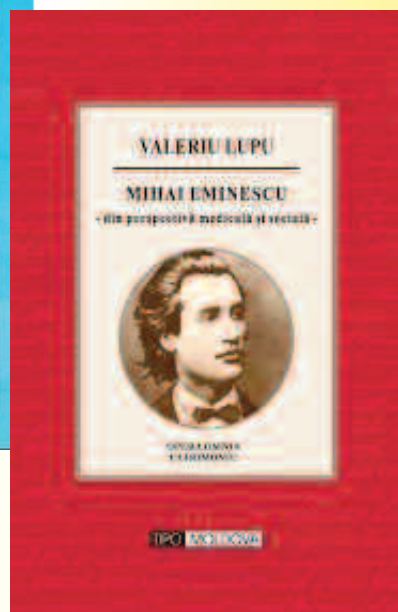
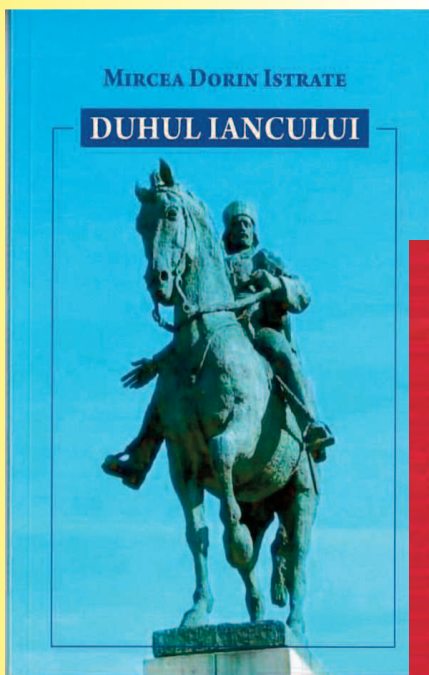
Intervenția hotărâtă a Elenei Rosetti-Cuza, fiica postelnicului (membru al sfatului domnesc) Iordache Rosetti-Solescu și a Ecaterinei (născută Sturdza, la Miclăușeni, pe Siret, aproape de Roman) cu care, Alexandru Ioan Cuza se căsătorise la data de 30 aprilie 1844, la conacul Rosetti din Solești, județul Vaslui, și a consulului englez, Cumingam, a reușit să devieze corabia spre Brăila, evitând portul Măcin și ajutându-i să scape în libertate. Alexandru Ioan Cuza și soția sa Elena s-au urcat pe un vas austriac și au ajuns în Transilvania. În luna mai 1848 au participat la adunarea revoluționarilor transilvăneni, bănățeni, munteni și moldoveni pe Câmpia Libertății din localitatea Blaj, numită și mica Romă. De aici au plecat la Cernăuți, unde s-au întâlnit cu Mihail Kogălniceanu, în casa lui Eudoxiu Hurmuzache și mai departe au plecat la Viena și Paris. După acest autoexil de un an la Paris și Constantinopol, Alexandru Ioan Cuza și soția sa Elena au revenit în Moldova, însoțindu-l pe noul domn al Moldovei, Grigore Alexandru Ghica (1849-1856), adept al Unirii Principatelor Române.

În timpul domniei lui Grigore Alexandru Ghica, Alexandru-Ioan Cuza a fost numit Președinte al Judecătorei Covurlui, lucrând în Galați până în anul 1851, apoi Director al Ministerului de Interne, la Iași, până în 1853 și agă (șef al poliției), în anii 1853-1856, în Iași.

La data de 6 iunie 1855, Grigore Ghica i-a acordat titlul de vornic (reprezentant al domniei) cu drepturi depline în administrarea orașului Galați și de la data de 7 iulie 1856, pârcaș (administrator) al portului și orașului Galați.

col. (ret.) Constantin CHIPER
(continuare în numărul următor)

din PUBLICAȚIILE COLABORATORILOR

COLȚUL CU POEZIE

LĂCRĂMIOARA-IOLANDINA IVAN

**DOMNULUI PETRUȘ ANDREI, POETUL CE A URCAT LA STELE VINERI,
30 IANUARIE DE SĂRBĂTOAREA SFINTILOR TREI IERARHI
VASILE, GRIGORIE ȘI IOAN ȘI A FOST ÎNMORMÂNTAT LUNI, 2 FEBRUARIE DE
SĂRBĂTOAREA ÎMPĂRĂTEASCĂ A ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI**

La un colț de iarmaroc stau o minte și-un noroc.

Mintea-i zice: „Măi, noroace, nu te văd de-o vreme-ncoace?”

Dar norocul îi răspunde: „Minte nu-i, noroc de unde?”

Ce-a spus Glib într-adevăr, e un mare adevăr,

Însă noi, aști bârlădeni din viță de moldoveni

Am avut mare noroc să fim cu Petruș pe-un loc,

S-avem parte de-un Om care cu minte strălucitoare

A dus faima neamului și faima Bârladului

Peste tot în România unde plânge Poezia,

Poezia lui sublimă, pentru care-a avut stimă,

Diamant ce scos din mină, fu la fel ca o regină,

Ridicat și șlefuit până lumea la citit.

Omul bun sfințește locul, omul face ca norocul

Să iasă din piatră dură și cu mintea pe măsură

Să lase-o zestre gătită, cu migală făurită

Ca cel care o primește lui Petruș îi mulțumește

Pentru mierea din cuvânt, pentru vers și pentru cânt,

Pentru doină, imn și slavă, pentru pace nu gălceavă,

Pentru doruri, patimi grele, pentru infinit și stele,

Pentru draga lui femeie, jumătatea cu-a ei cheie,

Pentru fiice și nepoți, pentru scumpii strănepoți,

Pentru cine n-a gândit și-n versuri s-a regăsit!

A muncit, a educat, generații multe-a dat

Țării și al ei pământ, înroșit cu sânge sfânt

Ca nicicând să nu uităm pe ce moaște azi călcăm.

Oare un hazard să fie, oare mi se pare mie

C-al său nume și prenume, Petru și Andrei anume

Sunt noroc și nu-ntâmplare, alese s-ajungă mare?

Sunt frații ce L-au slujit și-apostoli au devenit

Lui Mesia așteptat ce astăzi E-ntâmpinat.

Andrei, primul cel chemat care ne-a încreștinat

Și Petru, portar vestit ce Raiul l-a dobândit.

Nu știm după judecată cum va sta la Sfânta Poartă,

Dar dacă va fi să fie și va scrie-o poezie,

Sfântul Petru de-a citit, sigur va fi cucerit,

Poarta-i va deschide-ndată și-l va pune laolaltă

Cu alți mari poeți români geniali, frumoși și buni

Ce îi vor citi mereu Slăvitului Dumnezeu,

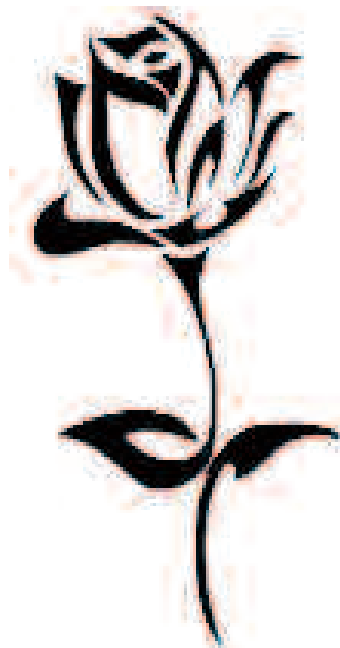
Cel mai frumos vers ce are puritate, drag, valoare,

Lacrima arzând obrazul neamului ce-a dus necazul

Pe pământul cel păstrat pentru Dumnezeu, dar dat

Nouă, să-l avem pe veci. Drag Poete, să petreci

Viața dincolo de moarte, mulțumim de sfânta-ți Carte!

George Filip ✝

...urcă-n cer poeții, unul câte unul,
poate e mai bine printre flori de ler.
pe Pământ ne bate Dumnezeu - bunul
cu furtuni și cnuturi ticluite-n cer...

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin operă de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai veritabil lider cultural al generației.”
Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor-Iași

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Adoptă un suflet

**ADOPTAȚI
RESPONSABIL!**

tel:
0742 754 156

Au fost abandonați pe străzi, în păduri, pe șosele...

Își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe care îl adoptați de aici, vă va fi foarte recunoscător.

În următoarele numere vom continua seria de postări cu cățeii disponibili în adăpostul ONG-ului

Au crescut fără mamă

Asociația Șerby Rescue & Adopt
tel: 0742 754 156

ANUNȚ

**Ziarul Meridianul
angajează redactor**

**Relații
la tel. 0744231380
sau
la sediul firmei.**

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

*În Ajun de Sărbătoare,
Iată o surpriză mare
Că Meridianu- apare,
Să ne bucure pe toți
De-s bunici sau de-s nepoți!
Pentru asta nu-i puțin
În cor toți să-i mulțumim
Profesorului Marin,
Să ne fie sănătos
Și în anul 31,
Că ne este de folos,
Ca el altul nu-i niciunul!
E vremea să-l colindăm,
Viață lungă să-i urăm,
Bucurie și mult spor
Și în anul următor!
Sănătate și putere
Cât Meridianul cere
Iar vouă, dragi cititori,
La Mulți Ani de Sărbători!*

M. Caba

**Închiriez cameră
PREȚ AVANTAJOS**

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line

Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu

Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena

Secretar de redacție: Dorin Ionel

Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iași

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Stimate Doamnă
prof. dr. Dumitru V. Marin,
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbura spre mari înfăptuiri"

Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănunchează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egalat vreodată".

Felicitări, Profesoare!

Mihai Caba

CRONICA INTRUNIRII CENACLULUI – CULTURAL ARTISTIC LSR FINE” – Luna Ianuarie – 2026

În a douăzeci și patra zi a lui Ianuarie 2026, Iașul se trezea într-o lumină șovăielnică, ca și cum însăși istoria ar fi ezitat o clipă înainte să-și reia mersul. Era ziua Micii Uniri. La orele 9:45, deasupra Casei Cărții, cerul își întinsese o armură plumburie. Un val numeros de oameni umplea piața cu o demonstrație pașnică, dar vibrantă, în care lozinci unioniste și alte strigări se ridicau în aer ca niște păsări neliniștite.

La etajul al doilea, acolo unde se afla sala mică — o galerie de artă discretă. Pe pereți, tablourile unor pictori contemporani își spuneau poveștile în culori îndrăznețe sau în nuanțe cumiști, fiecare cu propriul ritm, fiecare cu propria tăcere. Lângă fereastra înaltă, cea care dă spre strada aproape solitară la ora dimineții, ne veghea un pian negru cu coadă, masiv, antic, cu o eleganță care nu avea nevoie de nicio prezentare. Părea un martor tăcut al multor întâlniri, un fel de gardian al emoțiilor adunate în astfel de locuri. În separeul deschis al galeriei, ca un mic sanctuar al dialogului, se afla o masă ovală, impunătoare, din lemn greu, lustruit de ani și de mâini. Ne-am așezat de-a lungul ei, fiecare găsindu-și locul firesc, într-o așezare care nu avea nimic rigid, ci doar liniștea unei întâlniri.

În acest cadru încărcat de artă și vibrație culturală, domnul Ilie Serediuc, respectabilul Președinte al Ligii Scriitorilor, a deschis cu solemnitate manifestarea zilei, purtând titlul:

„Sub semnul Unirii – Lecturi și reflecții eminesciene”. Cu o cordialitate firească, domnia sa i a salutat pe toți cei prezenți și, înainte de orice cuvânt, ne a invitat să ascultăm emoționanta lucrare a lui Vasile Alecsandri, „Hora Unirii”. Domnul Serediuc a dat citire și mesajului transmis de Președintele Ligii Scriitorilor din România, scriitorul Alexandru Florin Țene, mesaj primit cu aplauze unanime, „la scenă deschisă”. În minutele următoare, președintele ne a adus în atenție noutățile editoriale, prezentând cu bucurie volumele recent apărute:

- Peste granița visării” – autoare Ana Văcărașu, prezentă cu încă trei volume;
- „Între muze și iubiri – poezii” – al distinsului poet Onuț Lideriu;
- „În așteptarea lui Moș Crăciun” – o încântătoare carte de colorat semnată de Marian Cristian Gorun;
- „Picuri de Lumină” – al scriitoarei Elea Butnariu, prezentă și cu alte două volume;
- Revista gorjeană a Cenaclului „Expresia Ideii”, fondată de Marian Bendou;
- Iar vedeta zilei: prestigioasa revistă trimestrială „Agora literară”, publicație a Ligii Scriitorilor din România.

A urmat apoi momentul în care doamna Mimi Rotariu, Secretar General al Filialei Nord Est Iași, cu eleganța i binecunoscută, a oferit diplomele de excelență restante (din 27 decembrie 2025) distinselor autoare Elena Milea și Mihaela Berari. Domnul Serediuc a felicitat, de asemenea, pe doamna profesor și autoare Elena Bostan, laureată a Diplomei și Trofeului „Mihai Eminescu” pentru creație literară (proză), precum și pe doamna profesor Ecaterina Lungu, premiată de Asociația Scriitorilor și Artiștilor „Voievozi de Obcină” din Câmpulung Moldovenesc.

În continuare, doamna Mimi Rotariu l a invitat pe domnul profesor Solo Rotenstein, care a dat glas unei impresionante conferințe tematice despre Mica Unire, intitulată: „Cum a trăit Mihai Eminescu evenimentul de la 24 ianuarie 1859”. Apoi, doamna Mimi Rotariu a invitat o pe profesoara Elena Bostan, care ne a cucerit printr o conferință liberă și profund emoționantă despre Eminescu. „Eminescu este unicatul nostru, este limba artistică românească, este conștiință patriotică, perfecțiune clasică și spirit romantic. Eminescu este opera lui”, a spus cu înflăcărare. Discursul s a încheiat cu o recitare impecabilă, aproape integrală, a Scrisorii I, moment primit cu aplauze îndelungi.

Au mai luat cuvântul:poetul Nicu Stancu, prozatoarea Ana Văcărașu, umoristul Doru Melnic, pictorița și poeta Ecaterina (Cati) Lungu ,poetul Onuț Lideriu, poeta Viorica Marcu. Mimi Rotariu a dat citire poeziei „ Lui Eminescu” a scriitoarei Veronica Rusu-Bucico, care nu a putut fi prezentă la eveniment. Încântătoarea autoare Martha Eșanu a susținut un discurs emoționant despre Unire, unioniști, domnitori și personalitățile care au contribuit la realizarea marelui act istoric, evocând și rolul remarcabil al Cocuței Vogoridi. Au urmat lecturi din creația personală ale poezilor Anatolie Coșuleanu și Mihaela Berari, Gheorghe Gireadă, poetul și umoristul Nicu Stancu a încheiat seria lecturilor

Profund impresionat de atmosfera creată în egală măsură de către toți participanții, domnul Ilie Serediuc a închis întâlnirea cu un gând cald, amintind despre ședința Comitetului Director din 30 ianuarie și mulțumind tuturor pentru prezență și contribuția lor la această după amiază încântătoare.

Eugen Paul -Popa

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)